

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Miluše Doškové, JUDr. Brigity Chrastilové, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatele: **Ing. L. V.**, proti odpůrci: **Státní volební komise**, se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, o „stížnosti pro porušení zákona“ ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, konaných ve dnech 2. - 3. června 2006,

t a k t o :

I. Návrh **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem, došlým Nejvyššímu správnímu soudu dne 15. 6. 2006, označeným jako „stížnost pro porušení zákona“, navrhovatel vyslovil nesouhlas s výsledkem letošních voleb do Poslanecké sněmovny. Svůj návrh odůvodnil tím, že svou volební účast považoval za zbytečnou pro mediální upřednostňování jednoho nového politického subjektu (S. z.) před jinými, o nichž se mohl dozvědět až z řádně doručených volebních lístků, čímž byl ve svém rozhodování jako svobodomyšlný člověk znevýhodněn; k volbě mu totiž média podsouvala jen předem vybrané kandidáty.

Vzhledem k tomu, že návrh obsahoval vady, které bránily jeho věcnému projednání, vyzval Nejvyšší správní soud v souladu s § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), k odstranění vad podání. V usnesení navrhovateli uložil, aby označil kandidáta, proti němuž návrh na neplatnost volby směřuje, a uvedl konkrétní skutečnosti, z nichž vyplývá porušení volebního zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby kandidáta, proti jehož volbě navrhovatel brojí. Zároveň jej poučil o tom, že nebudou-li tyto vady podání odstraněny ve lhůtě dvou dnů od doručení této výzvy, nebude pro tento nedostatek možno v řízení pokračovat a soud podání odmítne.

V reakci na tuto výzvu navrhovatel podal „doplnění stížnosti“, v níž především uvedl, že kandidát S. z. Ing. P. P. jej svým mediálním vystupováním uvedl v omyl. Právě tento kandidát a jeho předvolební účast v médiích společně s kandidáty stávajících parlamentních stran navrhovatele ovlivnily v rozhodnutí, které již popsál. I když tento kandidát zvolen nebyl, a navrhovatel si tedy prakticky na neplatnost volby kandidáta stěžovat nemůže, má navrhovatel zato, že volební zákon postihuje situaci i před samotným volebním aktem. Média mají zachovávat regulérnost pro všechny strany, avšak S. z. byla na úkor jiných menších stran zvýhodněna. Proto navrhovatel nesouhlasil i s výsledkem voleb jako celku.

Z uvedeného obsahu „doplnění stížnosti“ je zřejmé, že navrhovatel nevyhověl výzvě soudu a neodstranil vady svého návrhu; tyto vady jsou zároveň takového charakteru, že brání tomu, aby se soud mohl návrhem věcně zabývat (§ 37 odst. 5 s. ř. s.).

Z § 87 odst. 1 a 5 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, vyplývá, že podáním návrhu na neplatnost volby kandidáta se může ochrany u soudu domáhat každý občan zapsaný do stálého seznamu ve volebním okrsku, kde byl poslanec volen. Návrh na neplatnost volby kandidáta může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby tohoto kandidáta. Z této právní úpravy se podává, že navrhovatel v první řadě musí označit kandidáta, jehož volbu napadá; tento kandidát je pak v souladu s § 90 odst. 2 s. ř. s. účastníkem řízení. Je přitom zřejmé, že napadnout volbu je možné pouze u toho kandidáta, který byl ve volbách skutečně také zvolen. Aby se tedy soud mohl návrhem vůbec zabývat, musí navrhovatel v návrhu jednak označit zvoleného kandidáta, jehož volbu napadá, a jednak uvést konkrétní skutečnosti, z nichž dovozuje porušení volebního zákona, jakož i vztah mezi těmito skutečnostmi a volbou označeného kandidáta.

Navrhovatel ve svém podání na výzvu soudu neuvedl žádného zvoleného kandidáta, jehož volbu napadá; Ing. P. P. takovým kandidátem není, neboť do Poslanecké sněmovny zvolen nebyl. V důsledku toho pochopitelně ani nemohl vyhovět výzvě k odstranění vad ani v dalších otázkách, které s tím nerozlučně souvisejí.

Navrhovatel na výzvu soudu tedy neodstranil ve stanovené lhůtě vady podání, které brání tomu, aby soud v řízení pokračoval. Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud návrh odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebních žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. června 2006

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu